Η αστική κοινωνία ζέχνει (γνωστό!) Συνήθως φροντίζει να καμουφλάρει τη σαπίλα της με φτιασιδώματα, θυμιατά, αρώματα και παχιά λόγια. Μερικές φορές όμως η αλαζονεία οδηγεί τους τάχαμου καλλιεργημένους, εκλεπτυσμένους και άριστους αστούς να μην κρύβουν καν τη δυσωδία που αναδίδει η σήψη τους.

Μια τέτοια συγκυρία ζούμε τις τελευταίες μέρες, με την πρωτόδικη καταδίκη τού, εκ των αρίστων της ΝΔ, Νίκου Γεωργιάδη, πρώην βουλευτή και πρώην στενού μυστικοσυμβούλου του Μητσοτάκη, για **ασέλγεια κατά ανηλίκων άνω των 15 ετώ ν έναντι αμοιβής κατ' εξακολούθηση** . Οι λεπτομέρειες της υπόθεσης, για όποιον είχε αρκετά γερό στομάχι ώστε να τις διαβάσει, είναι αηδιαστικές. Αυτό καθαυτό το γεγονός, όμως, ούτε εκπλήσσει ούτε πρωτάκουστο είναι. Σ' αυτή την κοινωνία ζούμε, και η διαφθορά της μας είναι πια οικεία.

Το καινούργιο στην ιστορία είναι η ομόθυμη, ενορχηστρωμένη, πεισματική και θρασεία προσπάθεια ολόκληρου του συστήματος των πολιτικών/πολιτικολογούντων/δημοσιογραφούντων που στηρίζουν τη δεξιά παράταξη αρχικά να αποσιωπήσουν, και όταν αυτό απέτυχε, όχι απλώς να συγκαλύψουν, ούτε μόνο να υποβαθμίσουν, αλλά ευθέως να αθωώσουν/δικαιώσουν τον καταδικασθέντα, τοποθετώντας τις πράξεις του στα πλαίσια του κοινωνικά αποδεκτού. Μεταξύ άλλων, ακούσαμε ότι πρόκειται για σκευωρία· ότι η υπόθεση είναι προσωπική και από εκείνες τις οποίες ο καθένας θα μπορούσε να μπλέξει· ότι ο Ν. Γ. είναι θύμα ενός καθημερινού φασισμού που προσπαθεί να εγκατασταθεί στη χώρα. Διατυπώθηκε το –ρητορικό- ερώτημα αν η ερωτική επιθυμία για ένα δεκαπεντάχρονο μπορεί να θεωρηθεί παιδεραστία. Ένα κανάλι εμφάνισε, στην καθημερινή επισκόπηση του τύπου, περσινό πρωτοσέλιδο εφημερίδας για να αποφύγει να δείξει έναν δυσάρεστο για τον Μητσοτάκη τίτλο που τον εγκαλούσε για τη φαυλότητα των συνεργατών του. Εκτοξεύτηκαν συγκαλυμμένες, και όχι τόσο συγκαλυμμένες, απειλές εναντίον όσων αναφέρονται καν στην υπόθεση. Και άλλα πολλά και σιχαμερά.

Η αριστερά δεν ψευτοηθικολογεί. Η αριστερά δεν είναι σεμνότυφη. Η αριστερά δεν κολλάει το μάτι της στην κλειδαρότρυπα κανενός. Η αριστερά αναγνωρίζει το δικαίωμα του καθενός να εκφράζεται σεξουαλικά όπως θέλει και να επιλέγει τον/τη σύντροφό του ελεύθερα, εφόσον πρόκειται για συναινούντες ενηλίκους και εφόσον στη σχέση δεν υπεισέρχεται το παραμικρό στοιχείο εξαναγκασμού, εξευτελισμού, απειλής, εκμετάλλευσης. Η αριστερά, επειδή πάνω σ' αυτή τη βάση στηρίζεται ολόκληρη η κοσμοθεωρία της, στέκεται απέναντι και αντιπαλεύει κάθε προσπάθεια εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Κι αυτό αφορά κάθε πλευρά των ανθρώπινων κοινωνικών σχέσεων.

Έτσι λοιπόν, κρατώντας όσο μπορούμε τη μύτη μας για να μη μας πάρει η μπόχα, και επειδή δεν είμαστε χριστιανοί για να αναφωνήσουμε «Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί», ένα έχουμε να πούμε σ' όλους αυτούς τους σιχαμένους: **ΦΤΟΥ ΣΑΣ!**